

MILICIENS PARA COMMANDO EVENTS

V.Z.W.

FALL-OUT

Verantwoordelijke uitgever: Erik Bouckaert, Nauwelaershoofd 5, 2520 Ranst
Editie Februari 2024 NR° 11 versie 1.0, verschijnt minstens eenmaal per jaar

#011 - KANDDIDAAT MILICIENS PARA-COMMANDO

Mars de la Bataille des Ardennes editie 6

Het was zwaar bewolkt en met de loen de chef en Guido arriveerden in Neufchâteau. Pé en Geert waren er al.

We maakten ons voor het vertrek, de tenten en wapens werden gepakt. We moesten ons eerst inschrijven in het lokale. Daarna gingen we op pad. Er waren een paar factoren WOII in Engelse Commando No 10 uniformen en Amerikanen.

Na een paar 100 meter trokken we het bos in. Overal stonden er rode pijlen die de weg aanduiden. Echter het was niet helemaal duidelijk welke de route van 8 km en welke van 14 km was.

Het bleek dat beide routes hetzelfde waren maar dat voor de 14 km een paar extra hussen waren ingelast. Al gauw waren we een uur onderweg toen plots Guido besloot de route van 8 km te volgen, dit omdat hij een paar zware vesken achter de rug had ivm zijn verhuus.

Het drietal, Pé, Pé en de chef stapten vol op de route van 14 km. Na een uur en half kwamen ze aan op een checkpoint waar men iets kon uitbipen. Het drietal besloot verder te marcheren.

De chef hield nauwlettend de kaart in de gaten. En ja, na een onoplettendheid was hij verkeerd in het bos. Gelukkig was de chef zijn fout in en ze konden op hun stappen terug.

Een beetje verloren ... Pé zette dan een snelle pas in en al gauw kwamen ze, na 2u30, aan bij het eindpunt ??? Wat bleek, de route van 14 km was maar 12 km lang.

Al bij al toch een geslaagde mars door de Ardenneën tul met FNC en MAG. Deze mars heeft ons niet meer af. Op naar volgende weekend voor het echte van de 82nd airborne mars in Geert met zal wel uit een ander soort hout gesneden zijn.

Banzai,

Chef Hil

(www.mpc-events.nl/gaag/gaag-procacta.html)

Evenementen 2023

Het seizoen begon al vlieg op zijn te komen.

Na het aankopen van nieuw klimmateriaal, zie verder in dit verslag, waren we net op tijd gereed voor onze eerste death-ride.

We hadden ook need aan nieuwe hoofdremmers. Zedende werd de vraag gesteld om minstens twee nieuwe hoofdremmers op te leiden. Luc en Frédéric stelden zich kandidaat en op het einde van het seizoen, eind oktober, behaalde beide hun certificaat als hoofdremmer.

Het was een geweldig jaar qua death-rides evenementen met als één uitzondering de death-ride van As. Deze werd afgelast omdat de toren en hun evenement tevensprong niet doorging.

Een overzicht:

- 28 maart : school De Talent Atheneum, Dendermonde
- 3 mei : school De Tandem, Antwerpen
- 5 mei : Toeristische Seizoen, Herent
- 11 oktober : school Don Bosco, Broekop
- 20 oktober : school Herengraf, Turnhout

We danken alle leden die zich hiervoor hebben ingezet. Het stuigd van de juiste SPIRIT en gedrevenheid. Een dikke proficiat aan onze nieuwe hoofdremmers Luc en Frédéric!

Verder danken we de gemeente DANK U WEL aan Leo die jaren de death-ride heeft opgevoerd.

Onze clubkas is toch weer wat aangespijt.

Op naar het volgende jaar!

Herengraf

van Koen.

Aangekomen bij de manifest dronken we eerst iets ter viering van een goede sprongdag. We bedankten Koen en Guse voor hun inzet. Franky kon zondag niet blijven. Samen met Taftie ging hij nog wat pakken.

De avond was kort, want vlieër die Guido had meegebracht en wij nodigden ook Koen uit voor de lunch. Het was een lekkere maal waarvoor dank aan Ingrid. Er werd nog wat nagepraat en we besloten om rond 23u00 naar huis te gaan.

De volgende dag was het bewolkt. We moesten nog drie parachutes pakken. Om 08u00 stonden we op en begonnen te pakken. Jako was al aangekomen en schoot in actie.

Omstreeks 11u waren alle parachutes gepackt en er vielen een paar druppels. Er was onweer op komst en Taftie besloot dat het een CANCEL ging worden voor de dag.

We ruimde de bivak op en rond 13u30 vertrokken we richting huiswaarts.

Op naar de springweken !!!

Fall Out,
Chef Mil

(www.mpc-events.nl/gallery/galerij20230617.html)

Sprongkamp Ballenstedt

Het was 09u3, vrijdag 4 augustus toen Franky met zijn mobiele home stopte bij chef Mil. Tafta was er al.

Ze laadden alle vijf parachutes in de mobiele home en vertrokken richting Eisenberg. Daarna ging het richting Pöhlgrund en daarna richting Hannoversch-Münster.

Na een paar tussenstops kwamen ze aan in Ballenstedt, Duitsland, rond 12u00. Ze gingen op zoek naar het vliegveld. Na een korte stop aan de lokale Lidl, waar enig proviand werd aangeslagen voor twee dagen, reden ze naar het vliegveld op. Meteen viel de Duitse militaire vliegtuig de C-160 transaal op de aan de ingang stond.

Tien minuten later heb ik nog twee sprongen voor het behalen van mijn laatste winst in 1991.

Ze vonden een plaats voor de mobiele home naast andere deelnemers en zagen dat er nog een paar oude bekenden van de Paragliders aanwezig waren. Het waren de en Mr Viak alsook een Poolse en de . Ze meldde zich meteen en de komende de Mike die al lachten en "jullie zijn hier niet welkom geweest" waarna iedereen elkaar hartelijk groette.

Mike vertelde dat hij die dag al sprongen had gedaan. Ze waren beter één dag vroeger gekomen. Vertelde chef Mil.

Ze aten hun avondmael en gingen rond 22u00 slapen.

De volgende ochtend om 09u00 was het manifest klaar. Het papierwerk werd in orde gebracht, de parachutes geïnspecteerd en alle drie koedten te worden ingetikt voor de Antonov-2 vliegtuig. De sprongen waren goedkoop namelijk 30 euro per sprong.

Ze schreven zich in op het manifest en zaten in load 3 die rond 11u00 zou opstijgen. Opeens zagen ze een Belgische parachutist naar de mobiele home komen, het was Wilfried. Hij was alleen gekomen en was er al twee dagen. Ook hij had al een sprong gedaan.

Wilfried was lid van de Nederlandse Paragliders Club (Para Group Holland) club. Hij had als eerste load nog een laatste sprong doen met een Duitse militaire rode parachute de huidige R-04, je kon ze huren voor 35 euro.

Rond 10u30 werd er gefit, na de controle van de discipline (een Zweed) stapten ze alle drie naar het vliegtuig. Er zaten 11 mensen in het vliegtuig. Er zou maar 6 personen, dus het hele vliegtuig 11 parachutisten, werd in één keer gevuld. De AN-2 sputterde waarna het vliegtuig startte. Ze vertrokken.

Ze zaten met twee rijen in het vliegtuig, een rij starboard met 5 man en de andere rij van 6 op de bank port. De bank port met 6 man werd het gedropt worden gevolgd met de rij starboard. Na een 10-tal minuten werd er "HOOK-UP" geroepen door de jumbmaster en ging de deur open.

Na een paar correcties van de Duitse jumbmaster werd "STAND-UP" geroepen en de eerste man ging in de deur staan.

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

Pack Until You Drop

Het was het eerste jaar dat we een aantal pleidodagen hebben voorzien gespreid over een aantal maanden. Die moesten we hebben voordat het echte springseizoen begon.

We zijn in maart met onze 'Pack Until You Drop' dagen. Een viertal in totaal.

De bedoeling was om het pleidooi van onze Amerikaanse ronderoute militaire parachutes de MC6 weer in de vingers te krijgen.

Gelukkig konden we rekenen op de goedheid van de school in Mol Sint-Paulus om de onderdak te geven.

Alle vrijwilligers waren dan ook telrijk aanwezig. Ook Jako kwam steeds om te helpen. Onze checker Taftus leidde alles in goede banen en corrigeerde waar nodig.

Op de laatste 'Pack Until You Drop' dag op 15 april werden alle vijf parachutes gepack met succes voor onze eerste sprong.

We zijn zeker ook in 2024 de 'Pack Until You Drop' dagen voorzien afwisselend aan onze nieuwe springlocaties te beginnen.

We danken Jako voor het delen van de faciliteiten in de school van Mol.

Fall Out,
Cher Mil

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

Bevrijdingsfeesten Borlo

Een maand voor de bevrijdingsfeesten van start ging reden luitenant-chef Mil richting Borlo (St-Truiden) op het laatste nippertje kon er toch nog vliegtuig gehuurd worden bij het PGV. De dropping kon doen op vrijdagavond 8 september. Nu moest al nog wat ter plaatse geregeld worden.

In Borlo aangekomen ontmoette Rohnny van het Pachthof. Hij adviseert samen met zijn dochter Isabelle de bevrijdingsfeesten. Rohnny legde het plan uit en er werd een vergenning gedaan naar de DZ.

De DZ was 500m groot in het veld zonder enig hindernissen. Alles leek in orde en alle papieren werden voor de drop bereid.

Twee weken voor het gebeuren kregen we bericht van het PGV dat het vliegtuig niet hersteld zijn voor 8 september. Kwam er nog bij dat op hetzelfde moment Belgische kampioenschappen in Moorsele plaats vond en om ervoor de twee andere vliegtuigen nodig hadden.

Luc probeerde nog met man en macht een ander vliegtuig te huren maar drie dagen voor de drop moesten we Rohnny en de ploeg stellen. Hij was zeer teleurgesteld.

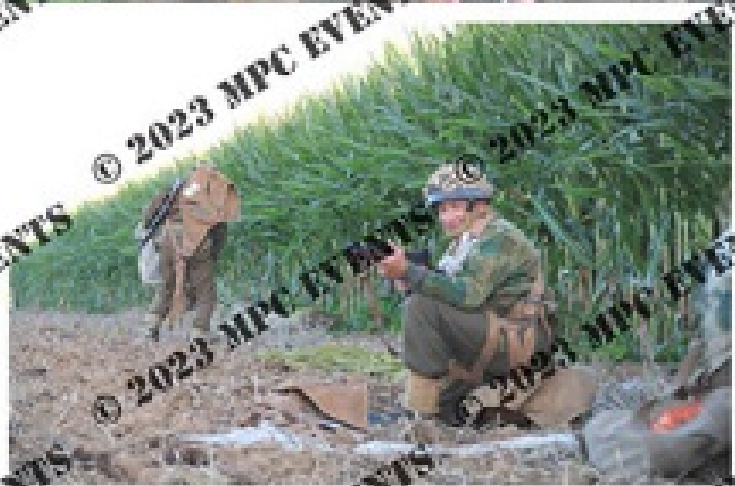
Chef Mil stelde voor om toch de re-enactment na de landing te laten doorgaan. Het scenario was, dat de Britse SAS gedropt werd met parachutes om het verzet te helpen zodat ze veilig waren geland en in veiligheid door het verzet stoben ze op een 500m veld Duitsers. Er ontstaat een heftig gevecht en één van de SAS parashutisten sneuvelt. Iedereen wordt geïnspecteerd en ondervraagd door de Duitsers.

Omtrent 14u00 reden Franky Taftje en chef Mil richting Borlo. Na een korte tussenstop, werden de Britse smokkevesten opgehaald en kwamen ze rond 16u aan bij het Pachthof. Rohnny was al druk in de weer en er waren verschillende re-enactors van WOII. Ontmoeten de verzetters en er volgde een briefing over de BATTLE. Daarna nam Rohnny contact mee ter plaatse in het veld om een idee te krijgen wat er moest gebeuren.

Omtrent 18u30 werden de parachutes met de jeop en rode richting DZ. Franky, Taftje en chef Mil waren helemaal verdeeld in WOII tenue van de Britse SAS parashutisten. Ze werden afgezet aan het maïsveld met hun Irvin PX demo parachute.

Na een uur met snel gaan want om 19u00 begon de Battle. De start werd gegeven. Taftje begon de parachute aan te halen. Chef Mil sneed de koordjes die hem zo de koepel uit de container te krijgen en op de grond te leggen. Daarna was het de beurt aan Franky. Als laatste deed Taftje het bij de chieft. Alles was in de war en ze stapten een paar meter met maïs in. Na enkele minuten was een lichtkogel afgeschoten. Dit was het start signaal. Na twee minuten kwamen ze uit het maïs gerend.

De publiek was al ter plaatse. Ze konden hun koepels sommer in S-vesten houden ze in hun armen. Ledon van het verzet hielpen ze naar het midden van het veld.

In the footsteps of the 82nd Airborne Goronne 2023

Het was al 09u30 toen de chef aankwam in Goronne. Er was al veel volk aanwezig.

Parkeren dichtbij de kerk kwam was al geen optie meer. Was het nacht hij? Hij beide P's die was al geen tijd ter plaatse. Gelukkig had de een parkeerplaats vrijgehouden dicht bij de kerk. De wagen werd geparkeerd op de kerk uit ...

Het veel later kwamen Ludo en Pi om te aan. Geert had iedereen al ingeschreven en ze lieten hun materiaal om te verblijven. Het kledij werd in orde gebracht en de wapens werden uitgedeeld. Pi ging 10 maal met een originele bergham van de P10 met daarin de P10 radio. Ook nam hij de MAG mee. De chef waarschuwde hen nog dat het zwaar terrein was.

Ze trokken, na een paar minuten, ze trokken de pas in. Het terrein was gevuld met veel heuvels en dalen. De wagen verblijven. Onderweg zagen ze veel oude gebouwen van andere verenigingen.

Ook waren er veel WWII reënactors onderweg in kledij van de Amerikanen of Duitsers.

Op een bepaald moment moesten ze een beek oversteken van natuurlijk. Javel ging de chef in in de door en dit terwijl er een brug was nabij. Het was ondertussen al middag en ze moesten te stoppen voor de middagruize.

Geert, Ludo en Pi hadden een sandwich bij. Ook de chef had zijn sandwich bij met daarin twee sandwiches.

Een half uur later trokken ze weer. Het terrein werd zwaar en het begon door te wegen voor de wagen.

Af en toe moest hij wat afhalen om nader te komen de brekken. De chef stelde voor de wagen over te nemen ... maar daar wou hij het niet over hebben.

Rond 14u30 was het einde van de 21 km in zicht. Nog een laatste 3 km naar het dorpje Goronne en het zat erop. Pi beet nog wat door, zijn knie begon wat te prutelen.

De aankomst was in zicht nog een klein heuveltje en de afvaling en ze waren er. De wapens en de zakken werden in de auto geparkeerd en ze gingen wat nuttigen in de kerk.

Er zat veel volk in de kerk. Ze waren achteraan nog een plaatsje van hun vieren. Er werd wat nagepraat.

Ook kwam Roger M nog eens erbij zitten. Er werd hevig pedicureerd ...

Rond 17u van de wagen ze richting huiswaarts.

De volgende dag, zondagmiddag, belden Geert en de chef op. Hij had besloten MPC Events te verlaten met de reden dat hij in de wagen zat met zichzelf over het doel van MPC Events.

Who Dares Wins
Chief M!

(www.mpc-events.nl/achterafgang20230114.html)

afdriving, op 5 meter plakte de
chef zijn voeten schuin achter. Touch
down, hij maakte een P-ten rolde
door en stond rechtop. Wat bleek hij
was geland op de lange poot van de
T.

Erwin van REPT kwam naar hem toe
op de T, hij stond vlakbij de T, en
deed het rechtig gedaan Right on the
T. De chef glimlachte en begon
zijn parachute summier op te plooiën
en in de travellingsbag te steken.

Hij keek naar boven en zag dat de
tweede stick werd gedropt. Iedereen
moest zijn helm aanhouden op de DZ
dat is op elke dropzone verplicht!
Langzaam kwamen de parachutisten
naar beneden.

Tijdens het opbergen van de
parachute keek de chef regelmatig
naar boven om de andere parachutes
in de gaten te houden.

Na een 5 minuten was de
parachute in de travellingsbag en
gaf de chef hem over zijn hoofd.
Hij zette naar de uitgang van de DZ.
Aldus zijn weg zag hij actieve
Amerikaanse airborne soldaten van
het 101st staan. Ze groetten hem
één voor één toen hij voorbij liep.

Aan de uitgang van de DZ stond een
rij kinderen, die klaptten toen de chef
samen met een paar andere
parachutisten aankwamen. Hij gaf de
de anderen en gaf ze één voor één
een hand.

Daarna zette hij zijn helm af en zijn
rode muts met SA-keneken op zijn
hoofd.

Kort daarna kwamen Taftje en Franky
aan.

Iedereen had een geweldige sprong
gemaakt en was super tevreden. We
waren load één maar er waren nog 3
loads met parachutisten van PGH
(Para Group Holland). Na een uur
waren alle parachutisten gedropt en
begon er een memorial voor Vincent
Speranza die destijds aanwezig was
op Market Garden in 1944. Hij was
januari van dit jaar overleden. Hij
kwam heel veel naar Nederland om de
oorlog en was overal bij waar hij
aanwezig was.

De reenactors die gesprongen hadden
gingen in een lijn opstaan met aan de
andere kant de 101 soldaten van het
101st Airborne. De voorzitter van
RCPT Erwin nam het woord en de
familie van Vincent S. nam een
speech in ontvangst.

Het was een emotioneel moment
waarbij één minuut stilte werd
gevraagd. Daarna ging iedereen
huiswaarts.

Zij stapten met vieren richting
camping nadat de parachutes in de
wagen waren gelegd.

Op naar volgend jaar voor de
herdenking van Operatie Market
Garden, het zal een mooi evenement
worden, en wie weet wat er dan
allemaal staat te gebeuren.

Blue Skies, chef Mil

<https://www.mpc-events.be/gallery/gallery/20220914.html>

HISTORIEK LES 19 : KANDIDAAT MILICIEN PARA-COMMANDO - DEEL 1

DEEL 1 HET BEGIN

Het verhaal gaat over milicien Bouckaert Dirk milicien Para-Commando (1990), peloton 9N stamnummer 90/24982, over zijn legerdienst en opleiding in het Regiment Para-Commando.

Hij heeft gediend in het 3de Bataillon Para-Commando de 15de centennale in 1990 - 1991.

INTRODUCTIE

De oom van Dirk was een gewezen milicien Para-Commando van lichter 1990. Dit was de tweede lichter van Dirk om ooit die mocht deelnemen aan de overlevingstocht in Kongo Afrika. Hij was gelegen in de 1ste Bataljon Parachutsiten in Diest en bij het 6de detachement die mee mocht naar Kongo voor zes maanden.

Ze moesten een extra 6 maanden bijtekenen om mee te mogen naar Kongo waardoor diensttijd 12 maanden duurde waarvan 6 maanden in Afrika.

Bij elke familiebijeenkomst vertelde zijn oom verhalen over zijn legerdienst aan het moment aanbrak dat ook Dirk zijn oproepingsbevel kreeg om te dienen in het Belgisch leger als milicien opperde zijn oom om bij de para's te gaan.

Omdat Dirk niet veel kende over het Regiment Para-Commando dacht hij toen dat er maar één Bataljon was in Diest. Hij dacht als ik toch naar het leger moest gaan, waarom niet bij de para's. Ook al wist hij dat het een harde opleiding ging zijn. Om dat hij nog verder studeerde als lidmaat (Batchelor) Elektronica moest hij nog vier jaar uitstel van dienst aanvragen.

Hierdoor was zijn lichter uiteindelijk 1990 ipv 1991. Hij was toen 22 jaar oud.

MEDISCHE KEURING

In april 1990 kreeg hij zijn oproepingsbevel om zich te begeven naar het Militair Hospitaal te Neder-Over-Heembeek voor de algemene medische keuring van het leger. Dit duurde één volle dag.

Terplaatse aangekomen moest hij eerst in een refter gaan zitten voor een algemene briefting. Totaal waren er 80 mannen van omgerekend 18 jaar.

Er werd een algemene uiteenzetting gegeven over de tijd in het leger als milicien en wat ze mochten verwachten. Op het einde van de uiteenzetting werd een papier rondgedeeld met vragen waar ze wilden gekazerneerd worden. De chef van de Mediek vroeg sarcastisch wie zich wou vervoegen bij het Regiment Para-Commando. Het bleef een paar minuten stil totdat één zijn hand omhoog stak waarop Dirk volgde.

Er volgden nog een vierde bijeenderen keken hun aan en schudden het hoofd. De chef Mediek noteerde hun namen en ze kregen een rode stempel met PACO op hun documenten.

De medische keuring startte nu en ze moesten in een rij volgen door het ziekenhuis. Een grondig keuring volgde. Het gehoor, het zicht een keuring op platvoeten enz. Telkens als Dirk bij een onderzoek aankwam keken de dokters vreemd op toen ze de grote rode stempel 'PACO' zagen.

Daardoor werden er telkens extra onderzoeken uitgevoerd en met een waardering A+, A-, B+, B-, C+, C-, D+ aangegeven.

Het medisch onderzoek was 's middags afgerond en iedereen mocht naar huis met uitzondering van de kandidaat milicien Para-Commando's. Na de middag werd verder foto's van hun lopen en rug genomen. Op het einde hadden ze een gesprek met de dokter om hun geschiktheid als Para-Commando toe te lichten.

De dokter zei tegen Dirk dat zijn rug niet helemaal goed genoeg was bevonden voor Para-Commando en dat zijn zicht ook iets ontoereikend was.

Toch kreeg Dirk een B+ als algemene medische waardering. Later bleek dat een B+ als medische keuring het absolute minimum was om bij het Regiment Para-Commando te mogen dienen.

Om 15.00 uur moesten de 6 tal kandidaat milicien Para-Commando's in de gang wachten voor hun gesprek met de Adjudant aanwerving. Het was de beurt aan Dirk, hij ging binnen. Er werden vragen gesteld waarom hij bij de Para-Commando's wou gaan en wat zijn motivatie was.

Hij vertelde over zijn oom. Als alternatief indien hij het niet wou halen als Para-Commando zou hij naar de kanoniers in Duitsland (tegen het ijzeren gordijn) gestuurd worden.

Dirk tekende het document waarop de Adjudant een grote groen stempel OK erop zette. Dirk dacht dat hij nu klaar was en binnen mocht gaan als kandidaat milicien Para-Commando maar niets was minder waar ...

De zestal kandidaten milicien Para-Commando zaten terug in de gang op een rij stoelen met hun papieren in de hand te wachten om één van de één binnen te gaan bij de volgende kamer. Niemand wist wat er zou gebeuren en iedereen was nerveus.

Dirk zat als vierde in de rij. Opeens werd luid 'ADJUTANT' geroepen, iemand stond recht en klopte op de deur, er werd luid 'BINNEN' geroepen.

Na een 10-tal minuten kwam hij terug buiten met een glimlach op zijn gezicht ... hij mocht beginnen als kandidaat milicien Para-Commando.

Er werd luid 'BECKERS' geroepen, de volgende stond op, klopte op de deur, er werd weer luid 'BINNEN' geroepen. Na een 5-tal minuten kwam hij buiten en schudde zijn hoofd. We wisten dat hij afgewezen was.

Er werd luid 'BOUCKAERT' geroepen. Dirk stond recht en klopte op de deur. Luid werd 'BINNEN'. Dirk deed de deur open en ging binnen. Er zat een Adjudant in kaki vest met een klein bureau in de versterking en brevetten in smokebroek. Er was een klein bureau in de versterking van de kamer. Er stond een

lege stoel voor zijn bureau.

Met verheffen zei de adjudant.
'Kijk boven de hang een bar, doe
zoveel mogelijk volledige gestrekte
pull-ups daarna spreken we verder'.

Dirk moest springen om aan de bar te
graken en begon. Eén, twee, drie ...
bij zeven kreeg hij het moeilijk en de
achtste haalde hij niet meer en liet de
bar los. Hij dacht, zou dit wel genoeg
zijn? De Adjudant keek hem streng
aan en zei toen luid 'ZET U, je moest
er vijf hebben en je had er zeven'.

Hij vertelde dat Dirk het minimum
medische score had, namelijk een B+,
om te worden toegelaten als kandidaat
milicien Para-Commando. Daarna
vertelde hij een beetje over hoe het
Regiment Para-Commando er uit zag
en wat ze van de miliciens verwachtten.

Na een paar minuten haalde hij een
document boven die Dirk moest
tekenen. Dirk zette goww zijn krabbel
zonder echt goed te weten wat hij had
getekend ... De adjudant gaf hem zijn
eerste marsbevel voor de fysieke
testen in Mei te Flawinne en een
trainingschema.

Aangezien zijn oom hem had verteld
over de speedmars 16 km dan dacht Dirk
dat hij maar meteen hiermee zou
beginnen te trainen. Hij nam de ABL
combats van zijn broer die een maat
te groot waren en begon te lopen.

Na een maand had hij alles getraind,
pompe, sit-up, pull-ups enz. en zat
hij erop het lopen op 8 km met
combats tegen een gemiddeld snelheid
van 13 km per uur. Hij was er klaar
voor.

FYSIEKE TESTEN

De dag was aangebroken voor de
fysieke testen en Dirk nam de trein
naar Namen. Daar aangekomen zag hij
nog een 30 tal mensen die bij het
station stonden te wachten achter een
militaire voertuig, een vrachtwagen
van het type MAN uit de jaren zestig.

Er stond een sergeant Para-
Commando achter de MAN met groene
barret van een beer van een kerel, 1m85
hoog die opeens begon te roepen
'STAPPEN'.

Met wat moeite kropen ze achterin de
laadbak van de twee MAN's. Na een
korte appel, waarbij alle namen
werden afgeroepen, vertrokken de
twee MAN's.

Na een ritje van een half uur kwamen
ze aan bij de kazerne van Flawinne,
het 2° Bataljon Commando. Eerst ging
iedereen naar de kant om zijn
sportkledij aan te trekken en daarna
naar de sportvloer van de kazerne. Voor
de middag werden de testen in de
sporthal afgenomen door de PTI
(Physical Trainer Instructor)
waars onder sit-ups, pull up enz.

Bij de laatste proef, verspringen vanuit
stilstand, waarbij een streep op de
grond was aangebracht op 2 meter,
faalde Dirk en sprong maar 1m50. De
chef PTI schudde zijn hoofd en zei
'Dommage'.

Er was een lunch voorzien om 12u in
de refter. Er werd 'VERZAMELEN'
geroepen en in één rij werd de groep
naar de reftere gebracht. De refter was
vol met Commando's met groene
barret.

Na een uurtje was het dan tijd voor
het lopen (5 km). Aan het vrachtklokaal
werd de start gegeven en de groep
vertrok in volle vaart. Dirk bleef in het
midden lopen. Na 2 km kwam er een
steile helling van minstens 800 m. Het
ging zo langop er leek geen einde
aan te komen. Eén voor één begonnen
de mensen te haken. Dirk bleef hetzelfde
tempo aanhouden, en toen ze boven
aan de heuvel kwamen bleven ze nog
met vier over.

Ze wisten niet dat het nu steil bergaf
ging, de laatste kilometer, tot aan de
finish. De drie eerste begonnen in de
vaart aan de afdaling en waren er.
Dirk kon amper de drie volgen maar
eindigde toch nog vierde. Blijkbaar een
goede tijd want de sergeant zijn duim
op naar hem.

Na het lopen versamelden de PTI
iedereen in de refter. Dirk en een paar
andere werden uit de groep gehaald.
Ze moesten een paar proeven opnieuw
doen. De PTI begeleiden de proeven
en maande Dirk aan om toch de 2
meter verspringen te halen omdat hij
de rest van de proeven zo goed had
uitgevoerd.

Zonder probleem sprong hij over de
2 m nu waarop de PTI glimlachte. De
punten werden meegedeeld en de
namen werden afgeroepen. Die
geslaagd waren voor de test. Dirk
was met vlag en wimpel geslaagd voor
de fysieke testen en nu in september
ingelijfd worden in het
trainingscentrum Commando de TrgC
Cdo te Marche-Les-Dames.

De groep werd rond 16u terug naar
het station gebracht met de MAN's.

Vanaf dat moment trainde Dirk
meermaals per week en liep hij steeds
met combats om zijn uithouding te
vergroten. Hij zou 15 maanden

moeten doen in het leger ipv de
studiesard 12 maanden als milicien. De
drie laatste maanden werd hij
automatisch TVKT (Tijdelijke
Vrijwilliger Korte Termijn). En kreeg
een loon van 30.000 Belgische Frank.

DE EERSTE WEEK

3 september 1990 om 07u30 stopte de
trein aan het station te Marche-Les-
Dames. Dirk stapte uit. Bij het
station stond een paar met groene
muts iedereen op te wachten.

Om 08u00 werden alle namen
afgeroepen. Daarna zette de chef het
op een lopen richting kasteel. Iedereen
volgde hem met moeite met hun
barret. Op een bepaalde moment
stopte de chef en ging een gebouw
binnen naast de weg. Iedereen ging
binnen en ze kwamen in een grote
vergaderzaal terecht waar allemaal
stoelen op een rij stonden. Ze gingen
zitten en een Adjudant heette iedereen
welkom.

Kort erna werd een film afgespeeld die
iedereen wegwijs moest maken over
hun verblijf in het trainingscentrum
Commando.

Ze behoorden nu tot het peloton 9N. Er
was geen Franstalige peloton 9F dat
maand. De pelotons die er nog waren
zijn de pelotons 8F. Dirk dacht dat de gehele
opleiding zich zou afspelen rond het
kasteel maar blijkbaar zouden de
eerste drie maanden opleiding boven
in Wartet plaatsvinden.

Rond 10u00 was de introductie gedaan
en werd hun sergeant voorgesteld. Het
was sergeant Maes met rode barret van
het 3° Bataljon Para-Commando, een
kerel van bijna 2 meter 2, waren
ongeveer met een groep van 65 man.
Plots riep de sergeant luid
'VERZAMELEN'.

Daarna riep hij luid 'VOLG MIJ IN
KOLONNEN VAN 1' en hij begon met
reuzestappen te vertrekken.

Elk paar honderd meter verder sloeg
hij een padje in die steil naar boven

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

Otarie Walk, Editie 8

Het regende toen chef Mir aankwam aan het Pachthof te H&O.

Er reden al heel wat Duitse WOSI voorbuijen, met Guido, Ludo en Pè waren al te plaatsen. Iedereen schreef zich in voor de mars van 14 km.

De bedoeling was om het rustig aan te doen gezien het de eerste mar was van lange tijd. Ook was het een geïnteresseerd parcours met regelmatig wat regenbuien. Rond kwart voor tien werden de wapens en TAPzakken uitgedaald en gingen er op pad. Guido had zijn Duitse herdershond "Joyce" meegenomen.

Onder de blommen kwamen we mensen van de club "De Buitzone". Hier en daar passeerden de Romeinse "Tumul's" (grafieten). Het ging soms stij bergop en daarna volgde lange afdalingen. Het en daar was de weg ondergelopen van de vele regen van de afgelopen weken.

Op een bepaald moment kwamen we voorbij de kerk. Deze was helemaal in veld als een Duitse veldkruis. We trokken er binnen en zijn veel Duitse spullen van de WOII. Buiten de kerk stond een Duitse BMW motorfiets van de laatste oorlog die we mochten bezichtigen dank de chef.

We vervolgden onze weg en zagen in de verte twee Duitse motorfietsen in panne staan. Een Duitse retractor probeerde met alle macht zijn motor terug in de praat te krijgen ... maar zonder veel succes.

De ocht zit er bijna op toen we de straat van de kerk van Borlo aankwamen. We kwamen er dan nu een bij het Pachthof.

Alle TAPzakken en wapens werden in de auto gelegd. Daarna gingen ze binnen in het Pachthof. Het was toch wel een pittige mars met een paar stevige regenbuien en met vele hellingen.

Wordt nog wat nagepraat bij een paar stevige Pachthofen van 2023.

Fall Out, Chief Mir

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

Information de course Parachutage MPC Events aile

Introduction

Lors des événements MPC Events aile, il est possible de sauter avec des parachutes militaires ronds statiques en Belgique et en Europe. Actuellement, il est possible que pour les personnes qui ont obtenu une licence militaire MOS / para B ou parajunior en Belgique ou en Europe. Le VVP (Vlaamse Rond Parachute) est aile sous le nom MPC Events saute. Le VVP compte trois paraplubes : le PCV Moesel, le PCV Zwerberg et le PCV Schaffen.

MPC Events a actuellement accès à deux de ces trois paraplubes à savoir le PCV Schaffen et le PCV Zwerberg.

Les besoins

Avant de pouvoir sauter avec un parachute militaire rond statique en Belgique, vous devez suivre un cours pour obtenir l'aile MPC Events. Le parachute utilisé est un parachute militaire rond américain MOS / SF10A. Ces parachutes sont orientables.

Il faut :

- Etre membre de MPC Events aile (20 euros) .
- Licence militaire Para B ou parajunior Belgique ou Europe
- Nombre de sauts effectués avec un parachute militaire rond statique et date du dernier saut
- Certificat médical VVP (médecin)
- Cours MPC Wing 4 sauts (500 euros)

Cours MPC Events aile

Avant de pouvoir sauter avec le parachute MOS, vous devez suivre un cours de 4 jours MPC Events. Ce cours contient les parties suivantes :

- Introduction au cours
- Opération MOS
- Montage du MOS
- Test du harnais
- Contrôle MOS
- Rouleaux
- Forage
- Risque
- Procedé d'avion
- As de parachutes
- Quatre sauts en parachute MOS (valable 1 an)

Sauts de maintenance

Une année après avoir obtenu l'aile MPC Events, on peut toujours sauter avec MPC Events à divers événements en Belgique et à l'étranger. Chaque année, il faut s'occuper des choses suivantes :

- Cotisation du membre de MPC Events aile (20 euro)
- Certificat médical VVP (médecin)
- Assurance VVP (200 euros)
- Test harnais

Coût par saut :

- Louer de parachute (20 euros)
- Louer et pleur de parachute (40 euros)
- Avion (21,50 euro)

Slot

MPC Events offre chaque année suffisamment de possibilités pour faire à minimum quatre sauts de maintenance.

Il est également possible d'assister aux événements commémoratifs de la Seconde Guerre mondiale et à d'autres événements en Belgique et en Europe. Le caractère militaire est toujours présent par analogie avec les sauts de notre association sans le caractère sportif MPC Events aile.

Plus d'informations voir : contact@mpcevents.be

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

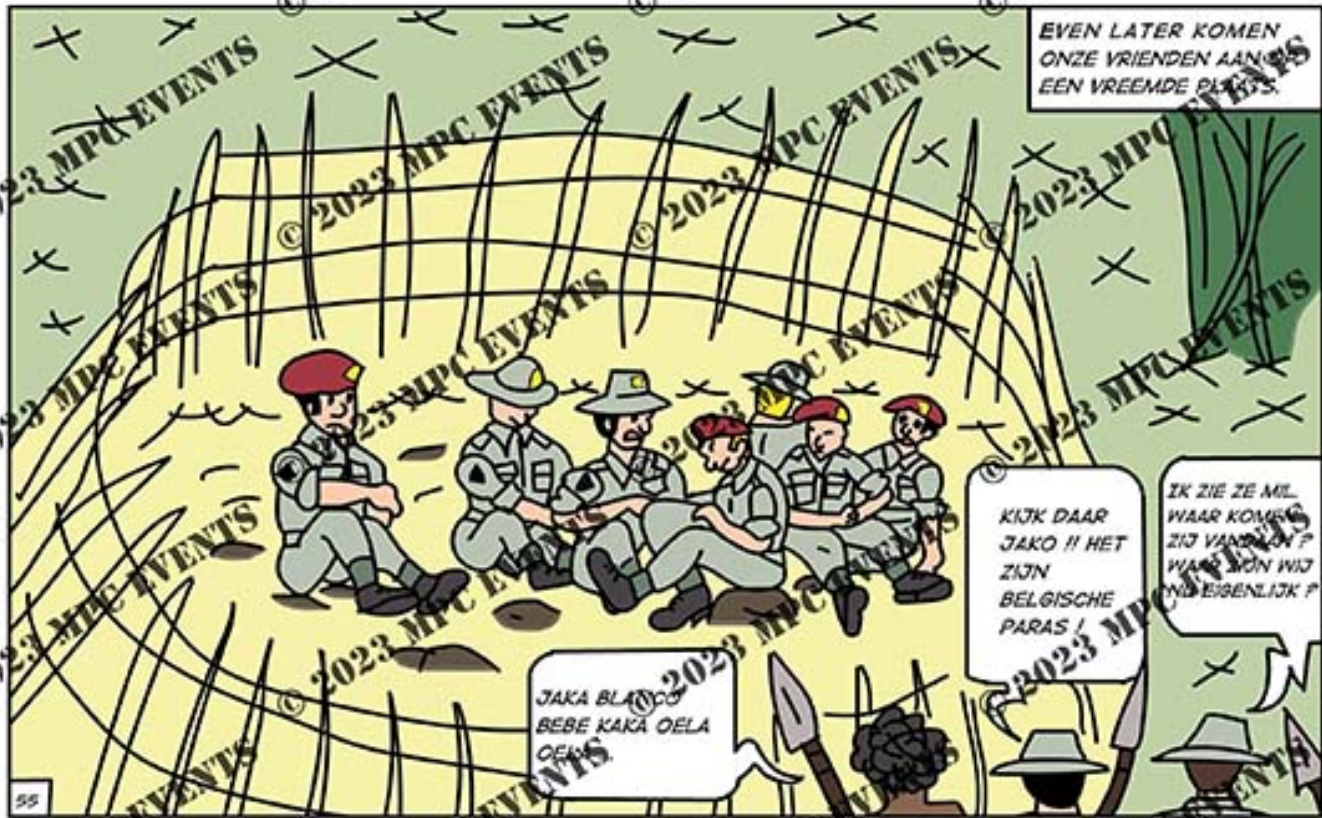
© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

© 2023 MPC EVENTS

Militaire Para-Commando Events

AANVRAAG TOT LIDMAATSCHAP

Naam:

Voornaam:

Adres:

Postcode:

Gemeente:

Telefoonnummer:

Gen:

Geboortedatum:

Beroep:

* Stamnummer:

* Deelheid:

* Compagnie:

* Drukt nummer A para:

* Stamnummer A commando:

Andere bemerken:

Opdrachten, minuten uitgedien in het leger:

Categorie (indien u dienstplicht te hebben vervuld, het Regisch leger vermeld ook):

Marsen/leerjaar (of Graad boven):

Vrijwillend Lid (alleen ex-paracommando)

Sympathisant

Kadet (reconctor)

Ex-.....

Andere (specifiek:

Hoe ziet u uw rol in de vereniging:

Ik wens toe te treden tot de vereniging Militaire Para-Commando Events

Maak de bankrekening van de aanvraag:

Verbind ik mijzelf met:

- De statuten w/d van te koop en deze te ondertekenen voorafgaand door "gelezen en goedgekeurd"
- Het Huishoudelijk reglement van de vereniging en deze te ondertekenen voorafgaand door "gelezen en goedgekeurd"
- Het lidgeld van € 20,- te betalen op de bankrekening BE12 260 1445 9128 van de van met de vermelding:
"Marsen/leerjaar lidgeld voor het jaar

De statuten en reglementen naar: contact@mpc-events.be

